

ת"פ 57912/07/14 - מדינת ישראל נגד אורטל הלוי

בית משפט השלום באשקלון

22 מרץ 2015

ת"פ 57912-07-14 מדינת ישראל נ' הלוי (עצירה)
ת"פ 18815-01-15 בימ"ש שלום קרית גת
57956-07-14

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
אורטל הלוי (עצירה)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנה לנצט

הנאשמת הובאה באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשמת עו"ד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתיר צירוף ת"פ 18815-01-15 הקבוע בפני כבוד השופטת שמואלי בביהמ"ש בקרית גת, לתיק דנן.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין משלימה

עמוד 1

על יסוד הודאת הנאשמת, הנני מרשיע אותה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום בתיק שצורף שמספרו 18815-01-15, בעבירה של הפרת הוראה חוקית- בניגוד לסעיף 287 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 5.10.14 הורשעה הנאשמת על יסוד הודאתה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירה כדלקמן:

סיוע לסחר בסמים מסוכנים- עבירה בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן- הפקודה), יחד עם סעיף 32 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק).

כמו כן הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בתיק שצורף שמספרו 18815-01-15 שעניינו עבירה של **הפרת הוראה חוקית**- בניגוד לסעיף 287 (א) לחוק.

מכתב האישום, עולה כי ביום 17.6.14, בשעה 16:10 לערך, טלפן הסוכן המשטרתי יעקב שבו (להלן- הסוכן) לטלפון הנייד של אחר שזהותו ידועה למאשימה (להלן- האחר) ושאל אותו "יש לך?", על כך השיב האחר בחיוב והשניים קבעו להיפגש תוך 20 דקות. באותו מועד, בשעה 16:57 לערך, טלפן שוב הסוכן לטלפון הנייד של האחר והשניים קבעו להיפגש בשכונת שיכונים, בסמוך לקולנוע "אסתר" (להלן- מקום המפגש). בהמשך, בשעה 17:00 לערך, הגיע הסוכן למקום המפגש ושוחח עם האחר כשהם עומדים בסמוך לרכב מסוג סוזוקי מ.ר. 8233060 (להלן- הרכב). באותו מעמד מסר הסוכן לידי האחר סך של 100 ₪. מיד ובסמוך, הגיעה הנאשמת לרכב, התיישבה במושב הנהג ברכב, האחר ישב במושב הנוסע הקדמי והסוכן עמד בסמוך למקום מושבו של האחר. במעמד זה, סייעה הנאשמת לאחר לסחור בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.3138 גרם נטו, בכך שנכנסה לרכב ומסרה לידי הסוכן את הסם.

מכתב האישום שצורף עולה כי ביום 5.10.14 שוחררה הנאשמת לקהילה הטיפולית "מלכישוע" במסגרת ת.פ. 57912-07-14 (להלן- ההוראה החוקית) וכיומיים בלבד לאחר הגעתה הפרה את ההוראה החוקית בכך שעזבה את הקהילה ולא הסגירה עצמה למשטרה עד ליום 9.1.15.

הנאשמת ילידת 1983 ולחובתה 2 הרשעות קודמות בגין התפרצות למקום מגורים והחזקה ושימוש בסמים לצריכה

עצמית.

הנאשמת הודתה כחלק מהסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והצדדים הודיעו כי הנאשמת תישלח בהסכמה לגמילה בקהילה סגורה, בהתאם לתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בהליך המעצר.

בהחלטה מיום 5.10.14, הורתה כב' השופטת שלו שכבר למחרת תילקח הנאשמת ע"י שב"ס לקהילה הטיפולית "בית מיכל- מלכישוע", שם תשוחרר ממעצר ותשהה על פי כללי המקום.

ביום 7.10.14 הגיש שירות המבחן הודעה דחופה לתיק ביהמ"ש, לפיה הנאשמת שוחררה לקהילה הטיפולית "מלכישוע" ביום 6.10.14, לשם הגיעה בשעה 15:00, אך מדיווח רכזת הקהילה עלה כי בשעה 16:45 עזבה על דעת עצמה וללא אישור הצוות המקצועי ולא אותרה ע"י נציגי הקהילה.

על כן, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת מבטאת היעדר מוטיבציה וחוסר בשלות הנדרשים להשתלבות ועמידה בכללי המסגרת הטיפולית הייעודית לנפגעי סמים והמליץ על קיום דיון מחדש וביטול צו פיקוח המעצר שהוטל בעניינה.

בהחלטה מיום 8.10.14 התבקשה המאשימה להודיע אם הנאשמת נעצרה, ובמקביל הוצא צו למעצרה.

ביום 7.1.15 הוטלו ההליכים נגד הנאשמת בעקבות בקשת ב"כ המאשימה, אשר הודיע כי הנאשמת טרם אותרה.

ביום 11.1.15 הוגשה בקשה לחידוש הליכים על ידי המאשימה בבית משפט השלום באשקלון, כבוד השופט אמיר דהאן הורה לעצור את הנאשמת עד למתן החלטה ולנתב את התיק לבית משפט השלום באשדוד.

ביום 12.1.15 נתקבלה מהמאשימה בקשה דחופה לקביעת מועד דיון בעניינה של הנאשמת שנעצרה לאחר שאותרה.

בדיון מיום 14.1.15, עתר ב"כ המאשימה למעצרה של הנאשמת עד תום ההליכים המשפטיים נגדה.

ב"כ הנאשמת הסכים לבקשה לעצור את הנאשמת עד תום ההליכים כנגדה וזאת בהעדר החלופה. כמו כן, ביקש ב"כ הנאשמת לשלוח את הנאשמת לתסקיר משלים ולדחות את הטענות לעונש, כאשר עד למועד הנדחה יישקל עניין צירוף התיק התלוי ועומד כנגדה בגין הפרת הוראה חוקית.

בהחלטה מיום 14.1.15 קבעתי כי מנסיבות המעשים והעושה, בתוספת לטיבה הבוטה של ההפרה, אופייה של עילת המעצר והמסוכנות הנחזית מן הנאשמת לציבור, סבורני כי לא נשמרת מידת אמון המצדיקה מתן הזדמנות נוספת לנאשמת שבעטה ברגל גסה בהזדמנות שניתנה לה לעבור תהליך טיפולי בהתאם לרצונה ולאחר כשעתיים מעת הגיעה

לקהילה הטיפולית עזבה את המסגרת על דעת עצמה וללא אישור הצוות המקצועי. כן הבאתי בחשבון את הסכמת ב"כ הנאשמת לעצור את הנאשמת עד תום ההליכים בהעדר חלופה.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי קיימת עילת מעצר, ובהעדר חלופה אשר אינה יכולה להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשמת פחותה, הוריתי על מעצרה של הנאשמת עד תום ההליכים המשפטיים כנגדה בתיק זה ודחיתי את הדיון בעניינה לקבלת תסקיר ולטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן לעניין העונש

שירות המבחן הגיש תסקירו, במסגרתו פירט את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, בת 31, גרושה ואם לילד בן שנתיים, אשר עובר למעצרה התגוררה בבית מכר ברמלה, לא עבדה וניהלה אורח חיים התמכרותי.

להערכת שירות המבחן, אורח החיים ההתמכרותי שמנהלת הנאשמת התפתח בעקבות פגיעה מינית שעברה בילדותה במסגרת משפחתה המורחב, והוא מהווה תגובה דיסוציאטיבית של התנתקות רגשית מן הפגיעה שעברה.

על פי התסקיר, תפקודה של הנאשמת במסגרות הלימודים היה תקין ונורמטיבי- היא סיימה 12 שנות לימוד, עם בגרות מלאה, במסגרות חינוך דתיות.

בגיל 19 שירתה הנאשמת בשירות לאומי במשטרה הצבאית, ובמהלך שירותה הכירה צעיר מכור לסמים והחלה להשתמש בסמים.

בהמשך, היו ניסיונות לשלבה במסגרות גמילה פרטיות וציבוריות לרוב בשל לחץ שהופעל ע"י הוריה ומשפחתה.

הנאשמת שולבה בשתי קהילות לטיפול בנפגעי סמים, באשפוזיות לגמילה ובטיפולים רפואיים פרטיים אשר מומנו ע"י הוריה.

לרוב, לא הצליחה הנאשמת לשמור על ניקיון מסמים ושבה לשימוש בסמים, תוך ניהול קשרים עם חברה שולית, עבריינים ומשתמשים פעילים אחרים.

על פי התסקיר, מאז התמכרותה לסמים, הנאשמת מצויה בהתדרדרות מתמשכת, לרבות ירידות דרסטיות במשקל גופה, דרות רחוב ועיסוק בזנות למימון הסם.

להערכת שירות המבחן, דפוסים אלו העמיקו את הטראומה שחוותה הנאשמת בילדותה לרבדים נוספים של פגיעה, תוך שימוש בגופה על מנת לשרוד בעולם הסמים.

להערכת שירות המבחן, דפוסי שימוש אלו, אינם מאפשרים לנאשמת לפגוש את החלק הקורבני כנפגעת ולקבל טיפול מתאים לטראומה שחוותה, אשר להערכת שירות המבחן עומדת בעומק בעיית תלות בסמים.

לצד זאת, השתלבה הנאשמת בעבודות זמניות במקביל לניסיונות הגמילה, וכן ניסתה להשתלב בלימודים אקדמאים.

שירות המבחן התרשם, כי לצד קשייה, מגלה הנאשמת מוטיבציה ורצון לתפקוד תעסוקתי ולימודי, וזאת, בין היתר, על רקע קיומם של נתונים טובים בבסיסה.

לפי התסקיר, בגיל 28 נישאה הנאשמת ב"נישואי בזק" להנדסאי תוכנה בן 39, היא הרתה, אך השניים התגרשו לאחר מספר חודשים, עם היוודע בעיית התמכרותה, אשר הוסתרה על ידה.

כיום, בנה נמצא במשמורת זמנית אצל אביו.

על פי התסקיר, משפחת מוצאה של הנאשמת מונה זוג הורים וארבעה ילדים בגילאי 24-36, כאשר הנאשמת היא השנייה בסדר הלידה. אביה, גמלאי בן 58, בעל דוקטורט בתחום החינוך ועבד בעבר כמנהל בית ספר. אמה, גמלאית בת 54, אשר עבדה כמורה בתחום החינוך המיוחד. המשפחה בעלת רקע סוציו-אקונומי תקין, הוריה ביטאו דאגה כלפיה ויתר ילדיהם בעלי רמת תפקוד תקינה.

שירות המבחן ציין כי ממידע שהתקבל מגורמי הרווחה המכירים את הנאשמת ומשפחתה מזה כ- 12 שנים, עולה כי אביה מתואר כאדם עם קווים נוקשים באישיותו וקשיים ביחסיו עם הנאשמת ואמה מתוארת כבעלת קווים אגוצנטריים וילדותיים באישיותה, אך יש לה חיבור וביטוי רגשי ביחסיה עם הנאשמת. על פי התסקיר, ניכר כי מאז התמכרותה לסמים, גילו הוריה קשיים להציב לה גבולות וערכו ניסיונות רבים לסייע לה להיגמל, אך כיום הם מתקשים להכיל את מצבה כל עוד היא ממשיכה להשתמש.

שירות המבחן ציין, כי מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשמת, עולה כי בשנת 2004 היא נידונה לצו של"צ וצו מבחן בעקבות הרשעה בסיוע והתפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה. על פי התסקיר, הנאשמת השלימה במסגרת צו המבחן הליך טיפולי בקהילה הטיפולית לנפגעי סמים "הדרך" ועמדה באופן מלא בקיום הצווים במסגרת שירות המבחן. כן ציין שירות המבחן בתסקירו, כי בשנת 2005 נידונה הנאשמת למאסר על תנאי, התחייבות כספית ופסילה על תנאי בגין עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

באשר לגמילה, ציין שירות המבחן כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשמת במסגרות גמילה פרטיות וציבוריות, ובכלל זה: שתי קהילות לטיפול בנפגעי סמים, אשפוזיות לגמילה וטיפולים רפואיים פרטיים אשר מומנו ע"י הוריה של הנאשמת.

שירות המבחן ציין, כי ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים, עלה כי במהלך הריונה, לפני כ- 3

שנים, טופלה הנאשמת בתחליף סם חוקי ועם לידת הבן והתרשמות הרווחה מהתדרדרות במצבה של הנאשמת הומלץ להעביר את התינוק למשמורת הוריה ובהמשך הוחלט על התכוננות להעברת המשמורת באופן קבוע לאבי הילד.

כן ציין שירות המבחן כי ממידע שהתקבל ממרכז מתדון בבאר שבע, עלה כי הנאשמת טופלה במסגרתם בין החודשים ינואר- דצמבר 2013, אך במהלך הטיפול המשיכה לצרוך סמי רחוב במקביל לקבלת טיפול בתחליף סם. כן עלה, כי הנאשמת נשלחה למרכז טיפולי נוסף לייצוב הטיפול בתחליף סם וסיימה את הטיפול, אך שבה לשימוש בסמי רחוב. שירות המבחן ציין, כי בן זוגה הנוכחי של הנאשמת הינו מכור, המטופל במסגרתם.

שירות המבחן ציין, כי נעשה ניסיון במסגרת תיק המעצר לשלב את הנאשמת בקהילה הטיפולית "מלכישוע". הנאשמת הגיעה ביום 6.10.14 לקהילה, אך עזבה את המקום לאחר זמן קצר ללא הודעה מראש או הסבר ונעלמה. לפי התסקיר, בשיחה עם הנאשמת עלה כי היא פגשה שם אנשים שהכירה מתקופת השימוש וחווה יחס פוגע ומזלזל מצידם ולכן החליטה כי אינה מסוגלת להישאר בקהילה ולקבל טיפול במקום ועזבה.

הנאשמת שיתפה את שירות המבחן כי שבה לבית הוריה, פנתה לקבלת טיפול בתחליף סם סבוטקס במרפאה באשדוד, מתוך הבנה כי אינה מסוגלת להיגמל באופן מלא משימוש בסמים, והסגירה את עצמה למשטרה. לדבריה, כיום, במסגרת המעצר, היא מקבלת סבוטקס ויש לה את כל האישורים הנדרשים, ובכלל זה סיוע והכרה מביטוח לאומי.

לפי התסקיר, קהילת "מלכישוע" תהיה מוכנה לשקול מחדש את קבלתה של הנאשמת לקהילה, במידה ותביע רצון לכך.

שירות המבחן ציין, כי הוריה של הנאשמת העבירו לעיונם מרשם לקבלת סבוטקס ממרפאה להתמכרויות באשדוד, אך הם לא הצליחו לקבל מידע מהמרפאה אודות הטיפול בסבוטקס שלדברי הנאשמת היא החלה.

בנוסף, ציין שירות המבחן כי טרם נענתה פנייתם לקבלת מידע מגורמי הטיפול בבית המעצר נווה תרצה.

באשר לעבירה הנוכחית, ציין שירות המבחן כי הנאשמת מתקשה לקחת אחריות לביצוע העבירה וטוענת כי היתה פאסיבית ולא ידעה שמתרחשת מכירת סמים.

הנאשמת מסרה לשירות המבחן כי היא מתקשה להסתגל לתנאי המעצר, היא חשה חוסר שייכות, מתקשה בהתמודדות עם הריחוק מבנה בן השנתיים וחווית המעצר מסייעת בהצבת גבולות חיצוניים עבורה. לדבריה, היא סובלת מקשיי שינה ומקבלת כדורי שינה בנוסף לסבוטקס. הנאשמת הביעה בפני שירות המבחן את רצונה להשתחרר מהמעצר ולשקם את חייה, תוך קבלת טיפול בסבוטקס באופן פרטי, חידוש הקשר עם בנה וחזרה הדרגתית ללימודים ותעסוקה.

בהערכת סיכויי השיקום הביא בחשבון שירות המבחן את העובדה שמאז שנידונה בשנת 2005, לא נידונה הנאשמת

בתיקים נוספים, את העובדה שבעבר שיתפה פעולה עם שירות המבחן, את עברה הנורמטיבי, את כישוריה שיכולים לסייע לה בהמשך לתפקוד תעסוקתי ולימודי, את מודעותה למצבה ולכוחותיה, את פנייתה מהעת האחרונה לטיפול פרטי בתחליף סם, את הסגרתה העצמית למשטרה ואת הרצון שהיא מבטאת לשיקומה באופן עצמאי לשם בניית מסלול חיים תקין.

בהערכת הסיכון לשימוש בסמים ועבריינות הביא בחשבון שירות המבחן את היות הנאשמת מכורה לסמים מגיל 19, כאשר בעברה מספר ניסיונות גמילה שלא צלחו, את ההערכה בדבר התמודדותיה הרגשיות המורכבות, ובכלל זה: פגיעה טראומטית שעברה בילדותה, את העובדה שהפרה תנאי מעצר לאחר שחרורה לקהילה טיפולית ואת קשייה לקחת אחריות על העבירה הנידונה.

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב במציאות הנפשית הקשה והכואבת, בה שרויה הנאשמת, נוכח הפגיעה המינית שעברה ובעובדה שהנאשמת נעדרת עבר פלילי משמעותי, העריך שירות המבחן כי הטלת מאסר בפועל עלולה להעמיק את הרגרסיה במצבה האישי והתפקודי ואת השימוש בסמים.

על כן, סבר שירות המבחן כי יש לנצל את הסיטואציה המשפטית כדי למנף את הנאשמת ולשלב בהליך טיפולי המתאים לצרכיה שלא במסגרת קהילה טיפולית וזאת טרם סיום ההליך המשפטי. כן ציין שירות המבחן כי במידה ובית המשפט יהיה מוכן לבחון הליך שיקומי בקהילה שיכלול המשך מתן תחליף סם, ובמידה והנאשמת תביע את הסכמתה, התבקשה דחייה למשך 3 שבועות לצורך בחינת אפשרויות טיפוליות בקהילה.

בדיון מיום 4.3.15 קבעתי כי יש מקום לאפשר את הדחייה המבוקשת ע"י שירות המבחן על מנת לבחון אפשרויות טיפוליות במסגרת הקהילה.

מתסקיר משלים מיום 19.3.15 עולה כי נתקבל מידע מהפסיכיאטרית במרפאת הסבטקס באשדוד לפיו החלה לקבל טיפול לפני מס' חודשים והגיע לטיפול בין התאריכים 28.10.14 עד 16.12.14, תחילה הגיעה מדי שבוע, בהמשך לאחר חודש, נערכו בדיקות לגילוי שרידי סם וכן שיחות מעקב עם פסיכיאטרית, במקביל החלה טיפול בסבטקס. מהמידע שנתקבל עולה כי התרשמה שהייתה שבתחילת הקשר עם הנאשמת עלו אצלה סימני התמכרות באופן הדרגתי החלה להתייצב סביב השימוש בסבטקס כמו כן שרות המבחן הבין שהגיע בזמן ושיתפה פעולה בטיפול. ביחס להמשך קבלת טיפול לנאשמת במרפאה נמסר כי יהיו מוכנים לקבלה ביחס לטיפול תמיכתי נלווה הבין שרות המבחן כי ניתן יהיה להפנותה ללשכת הרווחה כיוון שבמרפאה לא ניתן לקבל טיפול מסוג זה. עוד שרות המבחן מסר כי מעצרה של הנאשמת עלול להביא לרגרסיה במצבה וסבר כי קיימת חשיבות בהמשך טיפול סבטקס כתחליף סם שעשוי לסייע לנאשמת בייצוב מצבה כאשר הנאשמת הראתה מוטיבציה להסתייע בטיפול כזה, תוך שפנתה לטיפול זה ביוזמתה לפני מס' חודשים ועל פי דיווחה של הנאשמת ממשיכה ליטול הטיפול במעצר.

שרות המבחן ביקש דחייה נוספת בת שבועיים על מנת לקבל מידע מבית המעצר נווה תרצה שכן למרות ניסיונות חוזרים ונשנים טרם נתקבל בשירות המידע מבית המעצר נווה תרצה.

טענות ב"כ הצדדים

המאשימה הפנתה לטיעוניה בכתב (ת/2) ופירטה נסיבות ביצוע העבירה והפגיעה בערכים החברתיים, הגנה על שלום הציבור, דהיינו הגנה על הציבור בכללותו מפני היות הסמים בגדר מחולל פשיעה.

כמו כן הפנתה למתחם הענישה הנע בין מאסר בפועל בן 8 חודשי מאסר ל-14 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי. בנסיבות אלו מבקשת להשית מאסר ברף הנמוך של המתחם, מאסר מותנה מרתיע ופסילת רישיון נהיגה בפועל.

לעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית סברה המאשימה כי לא ניתן להסתפק ברף התחתון קרי מאסר מותנה וזאת משום שהנאשמת שהתה מספר חודשים מחוץ לחלופה וכן שרות המבחן מציין כי הנאשמת לא בשלה להליך טיפולי.

מנגד, ב"כ הנאשמת מבקש להסתפק בתקופת מעצרה. הפנה לנסיבות ביצוע העבירה ולעובדה כי לא הייתה ברשימת היעדים אלא שהתה עם האחר-ישראל ביתן-שנדון ל-9 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה המושלמת ואף בעניינו היה מאסר מותנה שהופעל בתוך התקופה של 9 חודשים, משכך מבקש לגזור את עונשה של הנאשמת מבלי להתעלם מהעונש שהוטל על ישראל ביתן שבעברו עבירות סמים.

לעניין נסיבותיה האישיות של הנאשמת - הפנה לאמור בתסקיר שרות המבחן, הנאשמת הגיעה מרקע חיובי, משפחה תומכת אשר ניסתה לסייע לה. מדובר בתקופת מעצר ראשונה בחייה שהותירה חותם, הפנה לתסקיר האחרון בעניינה. כמו כן מבקש כאמור להסתפק בתקופת מעצרה ולהטיל פיקוח של שרות מבחן על מנת לוודא שהנאשמת מקפידה להגיע למרכז יום ולקבל תחליף סם.

מתחם הענישה

בסימן 1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שיש להגן עליהם מפני עבירות סמים חמורות, לרבות עבירות של סחר בסמים, הם ההגנה על שלום הציבור, ובכלל זה: בריאותו, בטחונו ורכושו.

רבות נכתב בפסיקה על הצורך להחמיר בעונשם של אלו שמבצעים עבירות של ייבוא וסחר בסמים מסוכנים בכדי למגר את נגע הסמים.

כך, למשל, בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, קבע בית המשפט העליון:

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו על בית-המשפט לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות, ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה."

ובע"פ 376/89 דוד לובטון נ' מדינת ישראל, נקבע:

"זה כבר מספר שנים, שבית משפט זה חוזר ומתריע על הצורך להטיל עונשים חמורים, מכאיבים ומרתיעים ביותר בגין עבירות של ייבוא וסחר בסמים מסוכנים. הצבענו בעשרות פסקי-דין על התוצאות הקטלניות של הפצת הסמים המסוכנים, ובמיוחד של הסמים הקשים שביניהם, והדגשנו כי קשה להגזים בהערכת הנזק שנגרם לציבור עקב העבירות הנוגעות בדבר, במישרין ובעקיפין. כתבנו חזרנו וכתבנו כי לא צריך להסתפק באמירות בעלמא בנושא זה כלפי חוץ, אלא שצריך ליישם מדיניות זו הלכה למעשה ולהטיל עונשים השואפים לעונש המירבי שבית המשפט מוסמך להטילו... אשר לבעיותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, הרי, כפי שהדגשנו לא פעם בעבר, משקלן של אלה לצערנו מתגמד כאשר בעבירות של ייבוא וסחר בסמים מסוכנים עסקינן, שבעטיין נגרם נזק כה חמור לשלום הציבור ובריאותו".

למעשה, בעבירות של סחר בסמים יש להעדיף את האינטרס הציבורי ושיקולי גמול והרתעה על פני הנסיבות האישיות.

בבחינת מדיניות הענישה, נראה כי על פי רוב מוטלים על נאשמים בעבירות סמים חמורות, לרבות עבירות של סחר בסמים, עונשי מאסר בפועל מוחשיים, וזאת גם כשמדובר בנאשמים נעדרים פלילי.

כך, למשל, ברע"פ 3058/07 פז נ' מדינת ישראל (3.5.07) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר של שנה וחצי לריצוי בפועל, שהוטל על נאשם שהודה והורשע בשני אישומים של סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וזה מאסרו הראשון. לפי האישום הראשון, הנאשם סחר בהזדמנויות שונות במהלך מספר חודשים בסם מסוכן מסוג הרואין. לפי האישום השני, הנאשם ביצע עסקה, בה מסר הרואין מחולק לשתי מנות במשקל כולל של 0.8253 גרם נטו, וכן החזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ- 15 גרם נטו, וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.2924 גרם נטו. יצוין, כי בעניינו של הנאשם הושת מאסר בפועל חרף המלצתו המקלה של שירות המבחן.

ברע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל (21.1.14) אישר בית המשפט העליון עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שהוטל על נאשם בעל עבר פלילי (עם עבר ישן בעבירות סמים) שהודה והורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הרואין (סחר בשתי מנות במשקל 1.3334 גרם נטו וסחר בשתי מנות במשקל כולל של 1.4846 גרם נטו), תוך שהוא קובע כי לא היתה הצדקה לחריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע בעניינו של המבקש (בין 6 לבין 12 חודשי

מאסר לריצוי בפועל עבור כל אחת מן העבירות) משיקולי שיקום, משום שהמבקש לא השתלב בתהליך שיקומי מהותי ומאחר שביצע את העבירות בעת שהיה נתון, לדבריו, בטיפול במסגרת מרפאה פרטית.

ברע"פ 1453/13 **צבר נ' מדינת ישראל** (26.2.13) אישר בית המשפט העליון עונש של 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שהוטל על נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הרואין (במשקל 1.7346 גרם נטו, במשקל 1.5251 גרם נטו ובמשקל 1.7575 גרם נטו) וצירף שלושה תיקים נוספים, בהם הודה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, החזקת סכין למטרה לא כשרה, היזק לרכוש במזיד והחזקת קוקאין במשקל 0.1946 גרם נטו והרואין במשקל 0.0719 גרם נטו לצריכה עצמית. בית המשפט העליון ציין, כי לולא נסיבותיו המקלות של המבקש, הסובל מאי ספיקת כליות וזקוק לעזרה סיעודית, היה מקום לדון אותו לעונש מאסר ממושך מזה שהושת עליו בפועל וכי השיקול השיקומי והעובדה שהמבקש החל להשתלב במסגרת טיפולית טרם מאסרו ונמצא נקי מסמים באו לידי ביטוי בגזר הדין של בית משפט השלום ובפסק הדין של בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון הוסיף, כי בתסקיר המשלים צוין שהמבקש אינו בשל לטיפול מעמיק לנוכח בעיותיו הרפואיות והסתגלותו למאסר.

באשר להפרת ההוראה החוקית, הערך המוגן על ידה הוא הערך החשוב של כיבוד שלטון החוק וצווי רשות מוסמכת. עבירה של הפרת הוראה חוקית פוגעת במוסד השחרור ממעצר בערובה וביכולתם של אחרים לעורר את אמון הרשויות ולהשתחרר ממעצר בתנאים מגבילים.

ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהודה והורשע בשתי עבירות של פריצה למקום מגורים ובגניבה, וצירף תיק נוסף של התפרצות למגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום הם המתחמים המקובלים, כאשר בעבירות הפרת ההוראה החוקית קבע בית משפט השלום מתחם שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת הסיוע לסחר ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קרי- התכנון המקדים, כמות הסם, הכסף שהתקבל תמורת הסם, זמינותו של הסם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, מתחם הענישה ההולם את עבירת הסחר הינו בין 6 לבין 12 חודשי מאסר ולכן בעבירת הסיוע יעמוד מתחם העונש על מחצית המתחם הנ"ל.

לענין עבירת הפרת ההוראה החוקית- לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קרי- העובדה שההוראה החוקית נועדה להבטיח שהנאשמת תמצא ותטופל בקהילה סגורה, דבר שגם יפחית את הסיכון הנשקף ממנה לציבור, מתחם הענישה ההולם הינו בין עונש מאסר מותנה לבין שנת מאסר.

עם זאת, הנסיבות האישיות של הנאשמת יכולות להשפיע על קביעת עונשה בתוך המתחם, ובכלל זה: הפגיעה של

העונש בנאשמת ובבנה, נסיבות החיים הקשות של הנאשמת, שכללו פגיעה טראומטית שעברה בילדותה, להן היתה השפעה על ביצוע מעשה העבירה ועל מהלך חייה מאז התמכרותה לסמים ועברה הפלילי הדל של הנאשמת.

בקביעת עונשה של הנאשמת שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים-

לחומרא הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשמת לא השכילה לקחת בשתי ידיה את ההליך השיקומי שהוצע לה וברחה מהקהילה בו ביום שהגיעה אליה ולא ניגשה לתחנת המשטרה וצריך היה לפעול כדי לאתרה.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשמת המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ואת האמור בתסקיר שרות מבחן ובכלל זה- ניסיון הנאשמת להליך טיפולי במסגרתו מקבלת סבוטקס.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים :

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים בניכוי ימי מעצרה מיום 24.7.14 ועד 6.10.14.

יתרת המאסר תימנה מיום 9.1.15.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה, תעבור הנאשמת עבירת סמים מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה, תעבור הנאשמת עבירת סמים מסוג עוון.

4. אני פוסל את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים, וזאת שלא תעבור עבירות סמים מכל סוג שהוא.

5. מורה על פיקוח צו מבחן למשך שנה.

במסגרת הצו יפקח שרות המבחן על המשך ההליך הטיפולי במרפאה וקבלת טיפול בסבוטקס.

העתק מגזר הדין יישלח לשרות המבחן וכן למזכירות ביהמ"ש השלום בקריית גת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה,
22/03/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

צו

מורה על השמדת הסמים.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

הוקלד על ידי אלינור גנות